

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Гаврилюк-Єнсен Людмила
Тернопільський національний економічний університет*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Європейський вибір України передбачає органічну інтеграцію вітчизняної системи вищої освіти в міжнародний освітній простір. Тому розвиток міжнародного співробітництва українських ВНЗ у даний час розглядається як необхідна умова успішного реформування та модернізації національної системи освіти, та посилення її конкурентоспроможності на глобальному ринку освітніх послуг.

Метою нашого дослідження є визначення факторів, що впливають на результативність міжнародної співпраці вітчизняних вузів.

В сучасних умовах міжнародна діяльність покликана бути органічною частиною навчально-виховного процесу та науково-інноваційної роботи, суттєвою складовою фінансово-господарської діяльності кожного українського університету, а посилення орієнтації на європейську практику гарантії якості вищої освіти, дозволяє формувати позитивний міжнародний імідж вітчизняній системі освіти в цілому.

Як свідчать проведений нами аналіз, труднощів та проблем в забезпеченні успішного розвитку міжнародної діяльності у вузах є чимало. При цьому необхідно підкреслити, що є проблеми, що мають об'єктивний характер, зокрема:

- політична та економічна ситуація в країні, що не сприяє швидкому розвитку та розширенню міжнародної співпраці;
- фінансові та законодавчі обмеження;
- брак кадрів відповідної кваліфікації і т. п.,

на які вузи активно вплинути чи внести кардинальні зміни не мають можливості, та які важливо враховувати формулюючи цілі, ставлячи завдання та плануючи роботу у даному напрямку.

До суб'єктивних факторів, на наш погляд, можна віднести:

- недооцінку або переоцінку важливості міжнародної діяльності університету;
- надмірні очікування;
- не розуміння переваг, можливостей та перспектив;
- недостатність або відсутність мотивації працівників – дослідження показують, що у працівників у багатьох випадках існує своєрідний

психологічний бар'єр, що заважає ефективному розвитку міжнародного співробітництва к вузі, через те, що на кафедрах, у підрозділах в міжнародній діяльності ще не бачать того механізму, який може відкрити дієві шляхи для розв'язання актуальних проблем життєдіяльності конкретної кафедри та конкретного університету в цілому.

Органічна інтеграція вітчизняних вищих навчальних закладів в європейський та глобальний науково-освітній простір передбачає міжнародне визнання університетів, що стає можливим через розвиток та визнання їх наукових шкіл. Шляхом до цього можуть стати спільні наукові дослідження та публікації, участь в міжнародних конференціях, симпозіумах, виставках, форумах, семінарах, круглих столах. Безперечно важливими чинниками також є і наявність сучасних конкурентних навчальних програм та їх потужної інформаційної підтримки (Інтернет ресурси, соціальні мережі, форуми, літні школи і т. п.). Інноваційність вищої освіти, забезпечується дієвістю механізмів інтеграції.

Отже, на шляху до забезпечення результативності міжнародної співпраці, поглиблення та розширення інтеграції вітчизняних університетів в міжнародний освітній простір є ще багато проблем. Їх ефективне вирішення на рівні університету неможливе без залучення до активної участі у міжнародній діяльності кожної кафедри та кожного викладача вузу зокрема, тобто міжнародним контентом повинні бути наповнені університетські навчальні програми, наукові дослідження та наукові публікації.

*Костін Микола, Заячківська Галина
Тернопільський національний економічний університет*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ В УКРАЇНІ

Україна має об'єктивні передумови для інтенсивного розвитку в'їзного туризму: різноманітні туристично-рекреаційні ресурси та вигідне географічне положення. Однак існує низка проблем, які сповільнюють його розвиток, зокрема, нерозвиненість багатьох видів туризму, які могли б стати складовими національного туристичного продукту, відсутність регулярних заходів щодо просування України як туристичного напрямку, бюджетного фінансування формування туристичного іміджу країни тощо.

Й. Кріппендорф вважає, що складовими національного туристичного продукту є природні ресурси; фактори, пов'язані з особливостями місцевого населення; наявність інфраструктури [1]. Кожній дестинації для розвитку туризму потрібен добре розроблений продуктовий портфель, який базується на існуючих та потенційних туристично-рекреаційних ресурсах. Це дає змогу визначити її спеціалізацію та диференціюватись від конкурентів. Формування складових національного туристичного продукту вимагає існування мотивації з боку туристів для подорожей в країну, наявності або створення інфраструктури,